

Ditte har droppet Colitis-medicinen

Gymnasie-pigen fra Haslev fik nemlig alternativ behandling hos Køge-healer

For knapt 4 år siden fik den nu 16-årige Ditte konstateret Colitis Ulcerosa - en livsvarig, kronisk betændelsestilstand i tarmen, som lægerne ikke kan helbrede, men kun søge at holde nede med forskellige former for medicin og i værste fald operation. For snart 9 måneder siden droppede hun medicinen efter nogle vellykkede besøg hos healer og naturterapeut Hans Henrik Gregers-Høegh i Køge.

Ditte Jacobsen, der bor i Haslev, har endnu ikke fortalt det til lægerne på sygehuset i Næstved, hvor hun går til kontrol og får fornyet recepten, som hun altså ikke har indløst siden sidste sommer.

Hun er ellers en frisk og meget selvstændig pige, fuld af energi og gåpåmod. Går i gymnasiet, tjener penge i en pølsebod og er ivrig konkurrencedanser - i øjeblikket gælder det rock 'n roll og jittterbug.

Alligevel kvier hun sig ved tanken om måske at ville blive mødt med lægeskepsis og en nedslående bemærkning om, at hendes sygdom nok bare er inde i en god periode uden sammenhæng med den alternative behandling.

- Men, siger hun, lægerne skal jo have det at vide på et eller andet tidspunkt, så jeg kan ligeså godt fortælle det nu.

Og det gør hun så i al of-fentlighed af hensyn til andre med samme sygdom og i håb om at få læger generelt til at se mere positivt på de alternative behandlere.

- Jeg synes ikke, at de skal

se dem som modstandere, men som nogle, der kan være til gavn for dem og deres patienter. De burde hjælpe hinanden i stedet for at arbejde hver for sig, fastslår hun.

Var skeptisk

Ditte var selv skeptisk - meget skeptisk - da hendes mor sidste år bestilte tid hos healeren i Køge.

- Jeg forestillede mig en meget gammel mand med langt hvidt skæg, men sådan var han slet ikke, griner hun.

I begyndelsen af året havde hun fået et tilbagefald efter en nogenlunde rolig periode på et par år med medicinen pentasa.

Nu overvejede sygehuset af henvise hende til amtssygehuset i Køge, der er blandt de førende herhjemme i behandlingen af tarmsygdommene Colitis Ulcerosa og Morbus Crohn.

I første omgang blev der udskrevet en recept på binyrebarkhormon i pilleform som supplement til Dittes hidtidige medicin.

Men Dittes mor, Pia Jacobsen, var svært ked af pillerne på grund af de voldsomme bivirkninger.

Hidtil var Ditte blevet behandlet med binyrebarkhormon i væskeform via tarmindhædning i 2 gange 3 uger, hvilket er mere skånsomt ved organismen.

Men det hjalp kun første gang - set vil sige tilbage i 1995. Anden gang - i begyndelsen af 1998 - blev hun ved med at have det rigtig skidt med symptomer, der minder om en maveforgiftning.

Noget mærkeligt noget

Nogle af hendes fars og mors venner havde længe sagt, prøv dog healeren i Køge. Han havde nemlig hjulpet dem begge, ganske vist med

nogle andre lidelser.

I et sidste håb om at undgå de stærke piller bestilte Pia Jacobsen derfor tid til Ditte.

Ditte var som sagt skeptisk, men havde det så elendigt, at hun gik med.

- Jeg levede jo efter min maven. Ma kan sige, at maven styrede mit liv, og jeg skulle f.eks. altid være sikker på, at der var et toilet lige i nærheden, fortæller hun.

Healeren spurgte hende grundigt ud og var i øvrigt hverken særlig gammel eller havde langt hvidt skæg.

- Han trykkede mig under fødderne og spurgte, om jeg kunne mærke noget i kroppen. Det synes jeg, var noget mærkeligt noget, men lidt efter oplevede jeg en underlig snurren og en meget behagelig træthed i hele kroppen, mindes Ditte.

- Så lagde han en hånd på min ryg, mens jeg sad på en stol, og selv om jeg prøvede af al magt at holde mig rank, blev hele kroppen slap og sank sammen, og da jeg gik derfra var jeg dejlig træt og ønskede bare at komme hjem og sove.

- En anden dag havde jeg bare så ondt i maven. Jeg kunne næsten ikke stå oprejst. Først trykkede han mig under fødderne, og jeg mærkede en snurren. Så lagde han en hånd på min mave i 2 minutter - og så var smerten bare væk!

Vildt sur

I begyndelsen besøgte hun healeren en gang om ugen, siden kun en gang om måneden - sidste gang i februar i år.

- Han sagde, at nu kunne han ikke gøre det bedre, og derfor var der ingen grund til at bruge flere penge, husker Dittes mor med et stort smil.

Og nu havde Ditte det jo

også godt.

Fysisk havde hun fået det bedre forholdsvis hurtigt efter de første besøg, men sideløbende skulle hun gennemføre en - synes Ditte - utrolig kedelig kostomlægning i 3 måneder.

- Det var meget hårdt, og jeg var vildt sur i den periode. I stedet for at tænke på alt det, som jeg godt måtte spise, gik jeg hele tiden og tænkte på alt det, jeg ikke måtte spise, selv om jeg aldrig før havde været særlig optaget af mad og heller ikke af slik. Det var især svært, da jeg på et tidspunkt var på hyttetur med klassen, og de andre sad med deres slik og chips, men jeg gennemførte det, siger hun glad.

Stor pose slik

I juli skulle danseholdet til USA i 2 uger med et opvisningsshow, og lige før var de 3 måneders kostændring heldigvis overstået.

- Hans Henrik sagde, at nu måtte jeg igen spise hvad som helst, og som det første købte jeg en STOR pose slik! Siden har jeg spist som alle andre. Dog spiser jeg ikke noget med sukker, hvis jeg i en periode kan mærke en rumlen, fortæller Ditte.

Trods et lille tilbagefald efter superturen til USA besluttede den viljestærke pige nu at lægge medicinen på hylden.

Hun ventede 3 uger med at fortælle forældrene det.

Ellers ville hendes mor jo bare hele tiden have spurgt bekymret, hvordan har du det?!

I følge healeren burde hun først have konfereret med sygehuset, men det har Ditte som sagt kviet sig ved, og det er heldigvis gået godt uden medicinen og går stadig godt på 9. måned.